

А. М. Оліферов

Дерекойка

ДЕРЕКОЙКА – річка в східній частині міста Ялта АР Крим. Впадає в *Чорне море* pobl. Ялтин. порту. Ін. назва – Бистра. Довжина річки – 9,6 км, площа водозбірного басейну – 51 км². Д. – одна з найповноводніших рік Пд. берега Криму. Середньорічна витрата 0,57 м³/сек., макс. – 12,6 м³/сек. Бере початок під Нікіт. яйлою. Тут знаходиться пд. портал (від пн. схилу Голов. гряди) Ялтин. гідротунелю. Верхів'я в урочищі Уч-Кош на тер. Ялтин. гірсько-ліс. заповідника. Серед. похил в верх. течії (перші 5 км) – 130 м/км, у нижній – 50 м/км. У верхів'ї низка невеликих водоспадів 1–5 м заввишки. Лісистість водозбору становить 63 %. Живлення дощ., сніг., карст. водами (понад 60 джерел). Найбільший водоспад – Масандрів. на р. Гува. Наприкінці 19 ст., коли тут відпочивала цар. сім'я, на ньому діяла невеличка електростанція. Під час зим. відлиг та весняних дощів Д. найповноводніша. В липні–жовтні має найнижчі рівні, іноді пересихає в ниж. течії. Долина річки на перших 7-ми км – ущелина завширшки 20–40 м, біля гирла вона ящикоподібна. Річище звивисте, місцями розгалужене. Води Д. (зокрема джерела Масандрів. водоспаду) використовують для водопостачання, поливу. Екологічний стан незадовільний. Вода забруднена пром. та побут. стоками. Іноді річищем проходять селеві потоки, які спричиняють руйнування комунікацій. мереж та прибереж. будинків.

Рекомендована література

1. Шутов Ю. И. Воды Крыма. Сф., 1979;
2. Поверхностные объекты Крыма: Справоч. Сф., 2004;
3. Олиферов А. Н., Тимченко З. В. Реки и озера Крыма. Сф., 2005.

Бібліографічний опис:

Дерекойка / А. М. Оліферов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26102>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).